

RAPORT

Projekt „Szkoła dla Szkoły”

I sezon: 22.01.2012 - 3.03.2012r.

Szkoła Podstawowa nr 12 Chartum/Omdurman (fot. Ali Elmirghani Ahmed)

1. Organizatorzy:

- Uniwersytet imienia Adama Mickiewicza w Poznaniu
- Ministerstwo Informacji Kultury i Turystyki Północnego Kordofanu

2. Sponsorzy:

- Uniwersytet imienia Adama Mickiewicza w Poznaniu
- Ministerstwo Informacji Kultury i Turystyki Północnego Kordofanu

3. Uczestnicy projektu:

- dr Ali Elmirghani Ahmed – opiekun naukowy
- Beata Drzewiecka – studentka II roku arabistyki UAM – koordynator projektu
- Marta Sobczak – studentka III roku arabistyki UAM
- Przemysław Rutkowski – student III roku arabistyki UAM
- Zofia Szuber - studentka III roku arabistyki UAM
- mgr Mariusz Drzewiecki – archeolog UAM

4. Informacje ogólne:

W swoich pierwotnych założeniach projekt „Szkoła dla Szkoły” miał dotyczyć pomocy dydaktycznej (warsztatów z języka angielskiego i prezentacji ogólnych informacji o Polsce) oraz materialnej dla dzieci ze szkoły podstawowej w Sodiri – Północny Kordofan, Sudan.

Do projektu włączyło się 30 szkół z całej Polski, a także prywatne firmy oraz Fundacja Usłyszeć Afrykę z Warszawy oraz Fundacja Pogranicze z Sejn. W ośrodkach tych zostały zorganizowane zbiórki przyborów szkolnych dla dzieci z Sudanu oraz w części szkół odbyły się prezentacje multimedialne na temat Sudanu jego historii oraz projektu „Szkoła dla Szkoły”.

Projekt zakładał zajęcia w szkole podstawowej dla dziewcząt i dla chłopców. Ze względu na problemy natury politycznej, które uniemożliwiły dłuższy pobyt w regionie Północnego Kordofanu, uczestnicy musieli przenieść swój projekt do jednej ze szkół podstawowych w Chartumie. Wyznaczona do przeprowadzenia naszego projektu została Publiczna Szkoła Podstawowa nr 12 na Omdurmanie.

5. Warsztaty:

Zajęcia prowadzone były zarówno w części żeńskiej jak i męskiej wyżej wspomnianej szkoły. Warsztaty dotyczące Polski objęły obie grupy, natomiast warsztaty z języka angielskiego ograniczyły się tylko do części żeńskiej. Powodem takiego postępowania były przede wszystkim trudności w zapewnieniu warunków do pracy z uczniami oraz brak zrozumienia założeń projektu przez dyrekcję i nauczycieli męskiej części szkoły.

Realizacja projektu rozpoczęła się od żeńskiej szkoły. Na początku przedstawione zostały wiadomości o Polsce, przy użyciu mapy administracyjnej Europy oraz mapy fizycznej Polski. Wykład dotyczył następujących informacji:

- pełna nazwa kraju,
- flaga narodowa Polski,
- przedstawienie Polski na mapie (wskazanie dwóch głównych rzek, Wisły i Odry; największych miast, Gdańska, Krakowa, Poznania, Wrocławia oraz stolicy; największych pasm górskich wraz z najwyższym szczytem oraz Morza Bałtyckiego; krajów sąsiadujących z Polską),
- klimat,
- legenda o stworzeniu kraju oraz krótka historia,
- rodzaj waluty,
- najślynniejsi Polacy,
- kilka przykładów warzyw, owoców i zwierząt występujących w Polsce,
- narodowe potrawy.

Wykład na temat geografii Polski (fot. Zofia Szuber)

W klasach 1-4 po przedstawieniu informacji odbyły się warsztaty plastyczne z wykorzystaniem części zebranych przyborów. Tematem zajęć był „Mój wymarzony zawód”. Okazało się, że wśród dziewczynek najpopularniejszym zawodem jest farmaceutka, nauczycielka ale także inżynierka i policjantka.

Najładniejsze prace zostały nagrodzone w pełni wyposażonymi piórnikiemami. Ponadto wszystkie dzieci otrzymały drobne prezenty, w postaci kredek lub pisaków, w zamian za udział w warsztatach.

Raua z III klasy chce być nauczycielką

Fatima z III klasy chce zostać policjantką

Razan z IV klasy chce zostać piosenkarką

M'ab Haszim z IV klasy chce zostać lekarką w pobliskim szpitalu

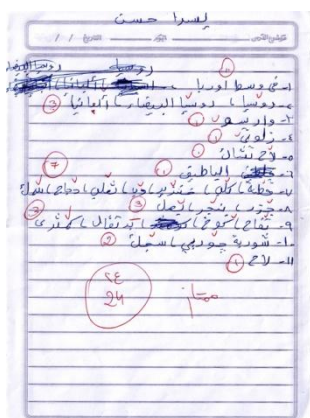

Warsztaty rysunkowe (fot. Marta Sobczak)

Beata wraz z uczennicami rysuje prace pt. „Kim chciałabym być w przyszłości” (fot. Marta Sobczak)

W klasach 5-8 po zakończeniu wykładu o Polsce odbył się quiz wiedzy na temat przedstawionych informacji. Uczennice odpowiedzi zapisywały na kartkach, które następnie zostały zebrane i sprawdzone. Analogicznie do wyników warsztatów plastycznych, najlepsze prace zostały nagrodzone wyposażonymi piórnikiem, a reszta uczestników otrzymała upominki.

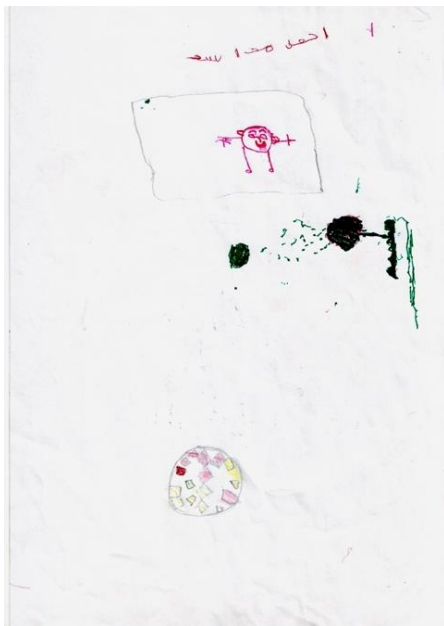
Odpowiedzi uczennic klasy 7 dotyczące Polski

W męskiej części szkoły warsztaty miały podobny przebieg, jednak z wyłączeniem klasy 8, która była w trakcie przygotowań do egzaminów końcowych. Jediną różnicą były tematy warsztatów plastycznych oraz klasy, w których je przeprowadzono. Ponadto na polecenie dyrektora zajęcia odbyły się w trybie łączonym, po dwie klasy, z wyjątkiem klasy trzeciej.

Uczniowie klas IV-V (fot. Marta Sobczak)

W klasach 1-2 tematem prac plastycznych było „Moje życie codzienne”. Dzieci rysowały swoją drogę do szkoły, swój dom, rodzinę, to jak grają w piłkę, jeden z chłopców narysował jak modli się w domu wraz ze swoją siostrą. Dzięki tym pracom mogliśmy ujrzeć życie dzieci z naszej szkoły, to czym zajmują się na codzien i jak lubią spędzać swój czas.

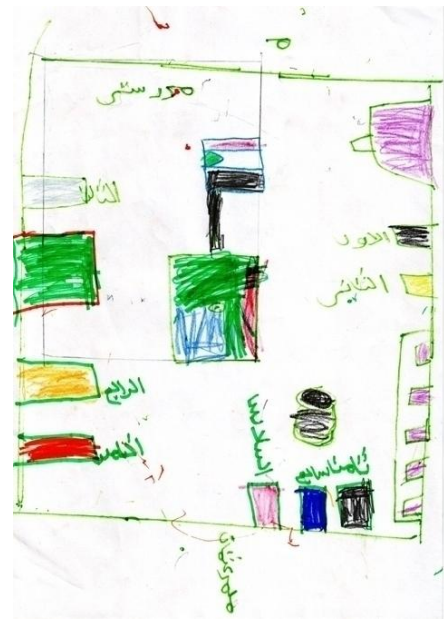

Ahmed po szkole lubi grać w piłkę

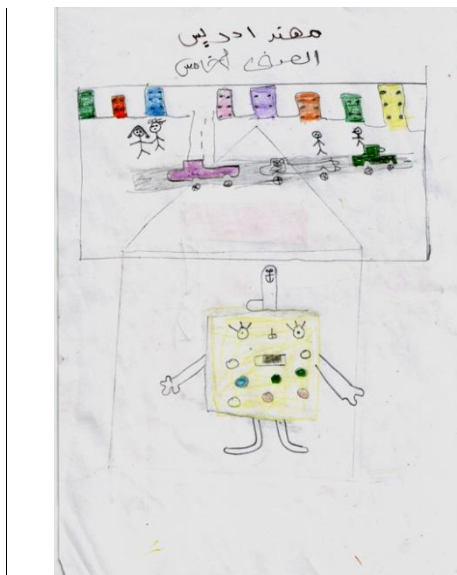
Muhammad lubi spędzać czas nad rzeką

W klasie 3 przeprowadziliśmy warsztaty pt. „Moja wymarzona szkoła”, w której dzieci rysowały nam swoją obecną szkołę co może oznaczać, że jest to miejsce, w którym lubią spędzać swój czas i nie koniecznie potrzebują zmian.

Rysunki pt. „Moja wymarzona szkoła” wykonane przez uczniów klasy III

Jeśli chodzi o klasy 4-5 warsztaty nosiły tytuł „Chartum, moje miasto”. Dzieci prezentowały w tych pracach swoje domy, ulice na których mieszkają, Nil, bardzo często rysowały Sudan nie ograniczając się tylko do swojego miasta.

Chartum moje miasto

Rysunek przedstawiający Sudan

Rysunek przedstawiający Sudan

W klasach 6-7 po przedstawieniu prezentacji o Polsce odbył się quiz. Nagrody otrzymywały dzieci, które w pełni poprawnie odpowiadały na pytania dotyczące Polski. Pozostałe dzieci otrzymały upominki w postaci farb, kredek i pisaków.

Warsztaty rysunkowe
(fot. Marta Sobczak)

Warsztaty rysunkowe
(fot. Marta Sobczak)

Jeśli chodzi o warsztaty dotyczące języka angielskiego w części żeńskiej, to odbyły się one tylko w klasie 8, zgodnie z prośbą dyrektorki szkoły. Ze względu na poziom wiedzy uczennic oraz jasne zasady wyznaczone przez grono pedagogiczne, warsztaty dotyczyły powtórki informacji zawartych w podręczniku „Sudan Practical Integrated English” część druga oraz ewentualne poszerzenie ich o dodatkowe słownictwo. Głównymi tematami warsztatów z języka angielskiego było moje hobby, jak spędzam czas, a także listy do Polski. Podczas ostatnich warsztatów przetłumaczone zostały uczennicom listy od dzieci z polskich szkół, przedstawione zdjęcia z Polski, a później w ramach podziękowania dziewczynki przygotowywały listy zwrotne, które zostaną przekazane szkołom w Polsce biorącym udział w zbiorce przyborów.

Przemek tłumaczy listy z Polski
(fot. Marta Sobczak)

Dziewczynki podczas warsztatów rysunkowych
(fot. Marta Sobczak)

W męskiej części niestety warsztaty z języka angielskiego nie odbyły się, tak jak zostało to już wspomniane wyżej.

Jeśli chodzi o przebieg warsztatów dotyczących Polski oraz języka angielskiego to w części żeńskiej nie pojawiły się żadne problemy związane z formą oraz treścią prezentacji, a wszystkie nieporozumienia wynikające z różnic językowych były od razu wyjaśniane dzięki pomocy nauczycieli.

Odnośnie części męskiej, w której odbyły się tylko warsztaty dotyczące Polski, sprawa wyglądała zupełnie inaczej. Dyrektor uważał, iż informacje zawarte w prezentacji są zbyt trudne do zrozumienia dla dzieci na poziomie szkoły podstawowej (chodziło głównie o nazwy siedmiu krajów sąsiadujących z Polską oraz pokazanie mapy Europy). Ponadto warunki pracy sprawiły, że warsztaty były trudne do przeprowadzenia. Zupełny brak dyscypliny wśród uczniów sprawił, że w klasie momentami panował kompletny chaos, a nasze prośby skierowane do nauczycieli prowadzących o interwencję spotykały się z ignorancją. Ponadto nagrody, które uczniowie otrzymali, były bezpodstawnie przywłaszczane przez nauczycieli lub kradzione przez inne dzieci. W trakcie warsztatów chłopcy z innych klas próbowali zabrać używane przez uczniów przybory, wbiegając do klas lub sięgając przez otwarte okna. Metody stosowane przez wychowawców w formie bicia kijem lub wężem ogrodowym nie przynosiły efektów. Głównie z tych powodów warsztaty dotyczące języka angielskiego skoncentrowały się tylko na żeńskiej części szkoły.

Kolejnym problemem okazały się również same przybory. Regionalny dyrektor nauczania szkół podstawowych uważał, że prawdziwym celem projektu jest próba szerzenia wiary chrześcijańskiej wśród uczniów, a przybory są tego głównym narzędziem. Z tego względu zażądał po jednym opakowaniu farb, kredek, plasteliny itd z każdego rodzaju, aby poddać je inspekcji pod kątem przedstawianych treści. Rzeczy, które zostały mu przekazane już nie wróciły do szkoły. W związku z tymi podejrzeniami, podczas zajęć w szkole męskiej towarzyszyło nam dwóch inspektorów, którzy niezapoznawszy się nawet z programem warsztatów uznali go za niezrozumiały, a informacje w nim zawarte za niejasne. Te zachowania także

przyczyniły się do decyzji o zakończeniu dalszej realizacji projektu w szkole podstawowej dla chłopców.

6. Podsumowanie:

Pod kątem ogólnym program oraz sposób nauczania w szkołach podstawowych w Sudanie uznać można za przestarzały, patrząc oczywiście przez pryzmat naszego systemu nauczania. Uczniowie nie prowadzą zeszytów, przez ciągle powtarzanie tych samych informacji opanowują materiał w sposób pamięciowy. Podczas warsztatów wielokrotnie zwracana była uwaga na możliwość robienia notatek oraz o przydatności takich działań. Po sprawdzeniu testów (pisanych w języku arabskim) dotyczących quizu o Polsce zauważalne były problemy z poprawnością oraz formą pisowni u niemalże wszystkich uczennic. Wynika to w dużym stopniu z braku ćwiczeń w domu oraz z nieprowadzenia zeszytów. Nauczyciele podczas zajęć skupiają się na pracy z najlepszymi uczniami, co znacznie pogłębia różnice w poziomie wiedzy. Podczas naszych zajęć jednym z założeń była poprawa tej sytuacji, co realizowane było poprzez indywidualne prace ze słabszymi dziećmi oraz zadawanie im pytań dużo częściej niż pozostałym, w celu poprawienia ich aktywności na lekcji. Pomimo wielkich różnic oraz ciężkich warunków uczniowie wyrażali wielką chęć do pracy. Była to grupa bardzo utalentowanych dzieci, które jeśli będą miały możliwość rozwinięcia swoich pasji i będą ciężko pracować, na pewno osiągną w przyszłości sukces.

Uczennice 5 klasy podczas warsztatów o Polsce
(fot. Zofia Szuber)

Rozdanie nagród (fot. B.Drzewiecka)

Rozdanie nagród (fot.Marta Sobczak)

Po wręczeniu nagród

Program II sezonu projektu „Szkoła dla Szkoły” zostanie przygotowany w oparciu o zdobyte doświadczenie. Pozwoli ono nam lepiej przewidzieć potrzeby szkoły w Sudanie oraz jej uczniów. Pierwszy sezon był dla nas również doskonałą okazją do podniesienia poziomu naszej znajomości języka arabskiego, a w szczególności dialektu sudańskiego. Poznaliśmy kulturę i życie codziennego regionu, z którym chcemy wiązać swoją przyszłość. Projekt zaowocował również możliwością podpisania umowy partnerskiej między Uniwersytetem im. Adama Mickiewicza w Poznaniu a Uniwersytetem Kordofanu w El Obeid.

7. Podziękowania:

W tym miejscu pragniemy podziękować wszystkim osobom, które wsparły nasz projekt, zwłaszcza władzom Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu:

- Prof. dr hab. Jacek Witkoś, Prorektor ds. nauki i współpracy międzynarodowej;
- Prof. UAM dr hab. Zbigniew Pilarczyk, Prorektor ds. studenckich;
- Prof. dr hab. Teresa Tomaszewicz, Dziekan Wydziału Neofilologii;
- Prof. dr hab. Beata Mikołajczyk, Prodziekan ds. studiów stacjonarnych;
- Prof. UAM dr hab. Piotr Muchowski, Kierownik Katedry Studiów Azjatyckich;
- dr hab. Jerzy Łacina, Kierownik Zakładu Arabistyki i Islamistyki UAM;

A także wszystkim szkołom, firmom, instytucjom, fundacjom oraz osobom prywatnym, bez których pomocy projekt nie mógłby być zrealizowany.

Patronat honorowy:

Patronat medialny:

Projekt wspierają:

